

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIII (47)

Štev. (Nº) 45

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

24 de noviembre - 24. novembra 1994

„Jugoslavizacija“ zunanje politike

Zaradi zavrnitve oglejske politične deklaracije bo Slovenija imela težave pri vključevanju v Evropsko zvezo, je dne 4. novembra na tiskovni konferenci dejal Lojze Peterle, predsednik Slovenskih krščanskih demokratov.

Dejal je, da bo na svetu SKD zagovarjal odhod stranke iz koalicije. Drnovšek se bo po njegovem mnenju moral še bolj nasloniti na komuniste in Jelinčičeve nacionaliste. Zlasti slednji bodo Janeza Drnovška izsiljevali. Na vprašanje, ali bo svet stranke podprl njegovo odločitev o izstopu, je Peterle dejal, da je zdaj cilj Liberalne demokracije ta, da ga prikaže v negativni luči po načelu slab predsednik in dobra stranka, kar je znana metoda v političnem obračunavanju.

O svojih pogovorih z Italijo je dejal: „V očeh Evropske zveze smo postali država, s katero se ni mogoče dogovoriti. Dejstvo je namreč, da se nam v trinajstih urah pogovorov na ministrski ravni ni uspelo dogovoriti. Predsednik vlade je dejal, da zdaj začnemo nova pogajanja, na katerih bodo poučili Evropo, kakšna je bila zgodovina. Toda Evropska diplomacija ima naš dosjé. Treba se je dogovoriti z Italijo — in to je problem. To ni problem resnice in nam ne pomaga veliko, če je vsa Evropa na naši strani. S tako politiko, ki jo najavlja predsednik vlade, mandata za pogovore o pridruženem članstvu ne bomo dosegli. Krščanski demokrati ne moremo podpirati politike, ki deluje s podmeno »Badem 1991« (jugoslovanske vojske, op. ur.), da imamo na zahodu opraviti s sovražnikom.“

Tudi predsednik vlade je bil priznal, da je bila deklaracija ta hip najnižja cena, zato se je Peterle vprašal, zakaj na to ceno (po njegovem mnenju še vedno sprejemljivo), ki bi nam pomagala v Evropo, LDS in predsednik vlade niso bili pripravljene pristati.

Peterle je pojasnil tudi pomen oglejske deklaracije. Ko je odšel iz Ogleja v Ljubljano, ni nosil nekaj podobnega, kot je bil brionski sporazum. Ta nam je bil predložen po načelu: vzemi ali pusti. Oglejska deklaracija ni bila niti podpisana in niti parafirana, ampak samo signirana. Listina ni vsebovala ne datuma in ne kraja. Gre torej

le za izraz politične volje, ki bo odprl poti za nadaljnja pogajanja, in zeleno luč za pridobitev mandata za pogovore o pridruženem članstvu v Evropski zvezi. V njem ni govora o reviziji ali posodobitvi že doseženih sporazumov in tudi ne — kot je govoril predsednik vlade na televiziji — o tem, da kar koli vračamo. Država naj bi le omogočila ezulom, da najamejo hiše oziroma stanovanjske enote, ki so še vedno v javni (občinski) lasti. Slovenska stran pa je dobila zagotovila — na ta Italija doslej ni bila pripravljena — da bo uredila položaj slovenske narodne manjšine, saj doslej na primer o Slovencih v Videmski krajini ni govorila kot o Slovencih. Glede razmerja do preteklosti sta se z italijanskim zunanjim ministrom dogovorila, da ne bosta toliko govorila o preteklosti, ampak bosta do interesov prizadetih evropska in humana.

Lojze Peterle je pojasnil, da predsednik vlade deklaraciji najprej ni nasprotoval, nato pa jo je začel kritizirati, čes da obljublja preveč. Neuspešno je prepričeval dr. Janeza Drnovška, da je to edina rešitev, ki jo sprejema Italija. Tudi ko se je v Rimu po telefonu posvetoval s predsednikom vlade, mu je ta dejal, da mora vztrajati pri stališčih vlade, ki jih italijanska stran ni hotela sprejeti. Iz hiše predsednika vlade, je poudaril Peterle, so nato izšle informacije, s katerimi je skušal razvrednotiti delo njegove delegacije.

Lažne so trditve dr. Janeza Drnovška, je dejal Lojze Peterle, da noben minister ni podprl njegovega pozitivnega stališča do oglejske deklaracije.

„Menili smo, da je mogoče hitro priti v Evropsko zvezo. Te volje ne vidim več,“ je poudaril Peterle. S takšno stranko krščanski demokrati ne želijo več sodelovati in tudi ne nositi odgovornost za „jugoslavizacijo“ zunanje politike. Peterle se ne bi začudil, če bi pri vstopanju v Evropsko zvezo padli iz kategorije srednjeevropskih držav med države nekdanje Jugoslavije. Peterle ni dobil vtisa, da bi šlo starim političnim silam, kamor deloma uvršča tudi LDS, za resno vključevanje v Evropsko zvezo.

Ivan Puc

„Slovenec“, 5. novembra 94

Oblast in krivda

Od barve prej kot od sramu rdeča, že dolgo roža nedehteča, v Pučnikovi preiskavi o Krivdi nič, še manj o Spravi.

Plodov moralne komisije veseli bodo le Matije, idoli zborovske levice.

A kar srca naprej nam kljuje, slovenski naš je holokavst!

Podnevi kot obraz device, ponoči pa se z njim ljubkuje brez iskre za ponos in čast — najvišja narodna oblast.

Duha omiki pa je tuje nevesti mladi vzeti njen kras.

Stanislav Klep, Kranj, za Lipo sprave

Posredoval Vinko Levstik

Zavrtnjen predlog

Državni zbor je zavrnil predlog zakona o popravni krivic, ki ga je napisalo Združenje žrtev komunističnega nasilja. To priča, v kakšnem političnem in moralnem močvirju je Slovenija.

Že tako ali tako je bil zakon „velik kompromis“, saj naj bi se z njim kolikor toliko popravile krivice le manjšemu delu žrtev komunizma. Posledice komunističnega nasilja so štiri leta po tako imenovanem padcu komunizma še močno vidne. Pot navzdol se je začela že za časa Demosove vladavine, ko je skupščina ustanovila komisijo za poveljne poboje. Zaradi tega je vse do danes prihajalo do temeljnih nesporazumov. Poveljni poboji so namreč le posledica medvojne komunistične revolucije. Z zanemarjanjem raziskave tega obdobja se je čedalje bolj krepila samozavest komunistov in borcev, saj so lahko tako še naprej vzdrževali staro zgodbo o „NOB“.

Iz časopisov

Janez Janša — „Okopi“

Danilo Slivnik v sobotni številki Dela (19. nov.) komentira dve novi knjigi: Okope Janeza Janše, ki je izšla, in Vmesni čas Mihe Brejca, ki bo izšla sredi decembra.

Komentator ugotavlja, da gre za dve knjigi o štirih ljudeh: Janezu Janši, Mihi Brejcu, Janezu Drnovšku in Milanu Kučanu ter da brez njih in njihovih dejanj nedvomno ne bi bilo mogoče razumeti ne samo večino glavnih političnih dogodkov v zadnjih treh, štirih letih v državi, ampak tudi ne nekaterih velikih političnih spletk.

Njuni politični nasprotniki bodo besneli, da sta „pristranska“ in da pisca po nepotrebem brskata po preteklosti; brez dvoma bodo mnogi v naslednjih tednih slabo spali, nekateri pa morda celo preklinjali, zakaj so bili tako nepredvidni in niso z avtorjema še bolj „trdo obračunali“, meni komentator, ki tudi ugotavlja, da sta obe knjigi v najpoglavnejših delih nekakšna celota: govorita o tem, zakaj je bil „prehodni čas“ politično tako enostranski in zakaj so voditelji pomladi skoraj čez noč „pogo-

reli“. Pri tem je seveda treba upoštevati osebno „travmatičnost“ obeh piscev, ker sta bila takrat odstavljena, vendar to ne spremeni njunih najpomembnejših ugotovitev, saj sta oba tudi samokritična in se ne izogneta niti presoje lastnih napak.

V nadaljevanjih Slivnik piše o imperativih Janševe knjige, na primer o spoznanju, kaj je pravo gibalno Kučanove politike, o neprizanesljivosti slovenskega predsednika (pri tem naj ne bil izjema niti dr. Janez Drnovšek); o poveljnih dogodkih, kakršni so bili poboji domobrancev v kočevskih gozdovih, in brezobziren vzpon prve generacije slovenskih komunistov, o ugotovitvi, da je med zamolčano preteklostjo in sedanostjo tudi jasna generacijska zveza: Maček-Ribičič-Dolanc-Kučan. Ob to avtor članka pristavi, da bi bilo zelo zanimivo vedeti, kam vse (predvsem v katere stranke) je partija po letu 1990 poslala svoje ljudi in kdaj bo stopil na prizorišče t. im. „skrivni ešalon“, potem ko sta se prvi in drugi razkrila po volitvah leta 1990 in 1992.

„Italija - Slovenija nova kriminalka“

V prispevku je Gabrielle Fortuna v časniku Trieste Oggi avtorica omenja domnevno srečanje, ki naj bi bilo v Torinu med Ignacem Golobom in Liviom Caputom.

Tudi vest o potovanju italijanske delegacije v Ljubljano, kot predhodnice srečanja med Martinom in Drnovškom, naj bi bila po mnenju neimenovanega diplomata „čista fantazija“. Neimenovani diplomat naj bi tudi izjavil, da je bil minister Martino zelo trd do Drnovškove vlade ter je slovenske predloge označil za nesprejemljive.

Drnovškova „premostitev Ogleja“ jo romala v koš piše Gabrielle Fortuna, slovenski „grad iz kart“ pa se je sesul. Med Ljubljano in Rimom „pa ne piha več dober veter“. To je po mnenju Fortunove razvidno tudi iz pisanja časnikov, slovenski z modrim in rdečim svinčnikom podčrtujejo vse, kar zadeva odnose z Italijo. Tudi izjava Dimitrija Rupla, da bo Slovenija v primeru, če bo Italija odprla vprašanje premoženja istrskih beguncev, odprla vprašanje premoženja Slovencev v Italiji, je neimenovani diplomat komentiral s trditvijo, da to ni res, ker slovenskega premoženja naj ne bi bilo.

Narodni demokrati pri nadškofu dr. Šuštarju

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar je sprejel M. Cej, H. Novak, dr. J. Lindtnerja, F. Cestnika, L. Pristavca in M. Tozona, ki so mu prinesli čestitke Narodnih demokratov.

Nadškofa so seznanili s svojimi programskimi načeli in delom stranke, razgovor pa se je dotikal predvsem vprašanj v zvezi z zastojem pri uvajanju verskega pouka v šolah, ki ga ND v svojem programu podpirajo in štejejo za potrebnega pri oblikovanju celostne vzgoje mladih.

Trieste Oggi je objavil še prispevek Maurizija Stefannija pod naslovom „Slovenija je izolirana“. Avtor trdi, da je Slovenija po teh pogovorih zaradi svoje nepospustljivosti izolirana. Sloveniji se sedaj mudi, da stvari zaključi pred 28. novembrom, ko bo na dnevnem redu srečanja zunanjih ministrov Evropske unije zopet mandat za pridruženost članstvo Slovenije k EU. Zato je Ljubljana pripravljena tudi na kompromis.

Če želimo v EU

Koprol v „Slovenec“ (21. novembra) ugotavlja, da tudi največjim Peterletovim nasprotnikom postaja čedalje jasnejše, da je bilo Drnovškovo grobo podiranje mostov sodelovanja z Evropo, ki so ga začrtovali pogajalci v Oglejski deklaraciji, za slovenske interese izredno škodljivo dejanje. Komentator dodaja, da se tega sicer zelo megleno zavedajo tudi v vladi, vendar poskušajo poiskati izhod v neopredeljeni politiki oživljene evropske neuvrščeniosti, ki naj bi našo državo prek različnih multilateralnih povezav potegnili iz diplomatske blokade.

Če želimo kdaj ugledati svoje mesto med članicami EU, se moramo tem idejam odpovedati ter slovenske nacionalne interese nehati uporabljati za medstrankarsko politično obračunavanje, predlaga komentator in dodaja, da je treba ovrednotiti primernost našega sodelovanja v različnih evropskih multilateralnih povezavah, saj so mnoga med njimi ustanovljena predvsem zato, da nas in nam podobne pri našem prizadevanju ovirajo in ne zato, da nam pomagajo pri varovanju naših nacionalnih interesov. Diplomatsko dejavnost moramo odločneje usmeriti proti EU in urejanju dvostranskih meddržavnih razmerij.

Sprejem škofa Piriha

Na dušnopastirski obisk med Slovence v Argentini je prišel koprski škof msgr. Metod Pirihi, ki je tudi zadolžen za delo med izseljenci. Z njim je prišel Jože Petrič, ki je odgovorni urednik verskega tednika Družina.

Msgr. Pirihi je bil med nami že pred nekaj leti in se s svojim veseljem značajem vsem priljubil. Tudi letos je prišel birmat slovenske otroke in ima namen obiskati čim več Slovencev v nekaj dneh, ki mu jih dopuščajo skopo odmerjeni čas.

Ko je prišel s spremljevalcem na Ezeizo, ga je tam pričakal vršilec dolžnosti direktorja slovenskih duhovnikov Jože Škerbec in precej rojakov, ki so mu zaželeli dobrodošlico. Ko je zvečer prišel v Slovensko hišo, ga je tam pričakalo veliko Slovencev ter birmancev v narodnih nošah. Pozdravno recitacijo je podal Tomaž Vombergar. Nato je imel v slovenski cerkvi

Marije Pomagaj slavnostno mašo, na katero se je zbralo veliko rojakov, tako da so popolnoma napolnili cerkev.

Po koncu maše pa je sledil slavnostni sprejem v veliki dvorani.

Visokega in dragega gosta je pozdravil župnik Jože Škerbec, ki je tudi v nekaj besedah razložil položaj slovenske verske skupnosti v Argentini. V imenu skupnosti je pozdravil škofa tudi prof. Tine Vivod. Končno se je za pozdravne besede in vsem navzočnim Slovincem, ki so napolnili dvorano, zahvalil tudi škof Pirihi.

Sledila je pogostitev vseh gostov, kar so pripravile žene iz ZSMŽ.

Zgoraj: Škof msgr. Pirihi med mašo v Slovenski cerkvi. Z njim somašujejo Jože Škerbec, France Cukjati, Tone Bidovec in Jožko Kragelj.

Spodaj: Škof pozdravlja zbrane Slovence.

Foto: Marko Vombergar

Sprejem v Slovenski hiši: msgr. Metod Pirihi, župnik Jože Škerbec in odgovorni urednik Družine France Petrič.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENSKA BISTRICA — Ob letošnji trgatvi so se začeli spraševati o usodi 200 hektarjev vinogradov, ki so bili last Ritoznojčana. Podjetje je šlo v stečaj, vinograde so vzeli v najem okoliški kmetje, te pa skrbi dejstvo, da kar dve tretjini vinogradov izumira zaradi starosti: trte so stare skoraj trideset let. Strokovnjaki menijo, da v teh letih trte nimajo več prave rodovitnosti in je treba saditi novo trto. Zato pa je seveda potreben denar, ki ga je večkrat težko dobiti, pa naj bo to v obliki kreditov ali drugače.

GORNJA RADGONA — Zadnje čase je prišla v modo slamnata streha, zelo težko pa je najti tako slamo kot krovce. Zato so pri Ljudski univerzi organizirali tečaj, h kateremu se je prijavilo pet mladih, ki se bodo obrti učili v Lovrencem Krambergem iz Lastomercev. Kramberger se s pokrivanjem streh s slamo ukvarja že petdeset let.

ŽALEC — Pripravili so novo uprizoritev operete Planinska roža Radovana Gobca. V Žalcu dobro poznajo delo, saj so jo do leta 1962 uprizorili že dvaintridesetkrat, zadnjič leta 1982. Čez sto ljudi sodeluje pri uprizoritvi, kjer je vlogo filmske igralk Katje Silvane zapela domača pevka Andreja Zakonšek, dirigiral je Franci Rizmal, režiral pa Iztok Valič.

VIDEM OB ŠČAVNICI — V rojstni vasi pesnika Edvarda Kocbeka so se s prireditvijo in simpozijem spomnili 90-letnice njegovega rojstva. Slavnostni govornik je bil dr. France Bučar, ki je med drugim rekel, da je Kocbek „krstni boter naše samostojne države“. Na dvodnevem simpoziju so obdelali njegovo literaturo pa tudi politično dejavnost, med katero je v diskusiji posegel tudi Franc Miklavčič, ki je predlagal, da bi se obravnavalo tudi vprašanje Kocbekovega podpisa Dolomitske izjave.

NOVO MESTO — Na praznovanje stoletnice dolenjske železnice so se pripeljali trije muzejski vlaki s parnimi lokomotivami: dva slovenska in madžarski. Zadnjič je parna lokomotiva peljala v rednem prometu po Dolenjski pred petnajstimi leti.

LJUBLJANA — Zakon o trgovini ima dve določili, ki naj zaščiti kupece, pa jih veliko ljubljanskih trgovcev ne upošteva. Zadnje čase je bilo precej pritožb, da se na blagajniških računih slabo vidi znesek. Po drugi strani pa bi morali trgovci in uslužbenci nositi priponke, na katerih mora pisati njihovo ime in funkcijo, da kupec ve, kdo mu je postregel.

LJUBLJANA — Aleksander Mežek je izdal novo ploščo z naslovom Svetle kaplje. Izdelal jo je v Veliki Britaniji; na njej je nekaj avtorskih pesmi, nekaj pa priredb, katerim je tudi napisal besedilo. Večino producentskih in izvajalskih deležev so poklonili skladi bosanskih beguncev v Sloveniji oziroma šolanju njihovih otrok. — Legendarna punk skupina Pankrti že dolgo ne obstaja več, zato pa so pri založbi Nika izdali kompaktno ploščo Zbrana dela II. Pesmi so posnete v živo na nastopu v Šentvidu, ki so jih bili že izdali z naslovom Svoboda 82.

LJUBLJANA — Povprečna poraba piva v Sloveniji je lani znašala 88,6 litra na prebivalca. Od teh je 2,5 litra piva uvoženega. Pivovarna Union je ob 130-letnici dobila kakovostni zlati znak SQ, na mednarodnem ocenjevanju Monde selection v Parizu pa je dobila veliko zlato in dve zlati medalji za svoja piva.

PORTOROŽ — Slovensko obalo je možno podaljšati za cele štiri kilometre. Kako? S tem, da bi obalno cesto med Koprmi in Izolo ali speljali v predor ali pa v zaledje slovenske Istre. Pridobljeni šitje kilometri obrežja bi povečali turistično ponudbo morja in rekreacijskih površin.

LJUBLJANA — Do leta 2.000 bo v sklopu gradnje avtoceste zgrajenih 16 km predorov, po tem letu pa še štirje kilometri. Z gradnjo karavanškega predora so si slovenski gradbeniki pridobili bogate izkušnje, s katerimi se lahko uspešno predstavijo na mednarodno licitacijo za gradnjo teh predorov.

LJUBLJANA — Med 29.000 prijavljenih beguncev iz BiH je v Sloveniji 500 otrok brez staršev. Da bi pomagali pri iskanju staršev je Visoki komisariat za begunce pri OZN odprl pisarno z naslovom „operacija reUNite“. V njej zbirajo razne podatke teh otrok, saj marsikateri ne vedo, kje živijo njihovi starši, ne poznajo svojega priimka ali celo rojstnega datuma. Vse podatke otrok-begunček brez staršev pošiljajo v računalniški center v Parizu; v 20 državah naj bi bilo takih otrok od 40 do 60 tisoč.

JAPONSKA — Operni ansambel dunajske Državne opere je gostoval na Japonskem z Borisom Godunom, Kavalirijem z rožo in Figarovo svatbo. Pri prvi pa je pod taktirko Claudia Abbada pela vloga Marine mezzosopranistka Marjana Lipovšek.

SALZBURG, Avstrija — Basist Ivan Urbas je z dirigentom Hansom Grafom pel v Puccinejevi operi Turandot. Opero so v koprodukciji pripravile ustanove iz Salzburga, Nice in Ljubljane, zato bodo v mesecu februarju predstavili opero tudi v glavnem mestu Slovenije.

PORTOTOŽ — Na kongresu aplikativne kozmetike Društva estotov Slovenije so razpravljali o tradicionalni kitajski medicini in kozmetiki, o kozmetični negi po liposukciji, o spremembah na koži, ki jih povzročajo nezdravi zobje, pa tudi o davčnih predpisih za kozmetične storitve ali odgovornosti kozmetičarjev za škode, ki jo lahko povzročijo stranki pri nevestnem delu.

LJUBLJANA — Knjigo Vodnik po slovenskih vinorodnih okoliših so spisali razni avtorji po zamisli dr. Janka Prunka. V njej je najti prispevke tako o vinogradništvu in vinarstvu kot o življenjskih navadah ljudi, ki delajo v opisanih okoliših. Ko bodo knjigo prevedli v razne jezike, bo služila tudi za promocijo Slovenije kot bogate vinorodne dežele.

RIMSKE TOPLICE — Podjetje Lemit se je letos začelo ukvarjati z reciklažo tonerskih kaset, ki jih uporabljajo laserski tiskalniki in fotokopirni stroji. Izračunali so, da se jih letno porabi okoli 350 tisoč. V drugih državah je treba porabljene kasete vrniti izdelovalcu, ker sta v njih dve škodljivi snovi: tonerski prah ima snovi, ki povročajo rak, valji pa so premazani z nevarnim selenom. Lemit se bo bavil z reciklažo teh kaset, ki bodo polovico cenejše od novih, obenem pa bo pripomogel, da se na smetiščih ne bodo pojavljale zdravju in okolju škodljive snovi.

KONSTANJEVICA NAD NOVO GORICO — Franciški samostan, v katerem je živel in delal jezikoslovec p. Stanislav Škrabec, se je odločil, da ponatisne njegova dela. Zaenkrat je izšel prvi zvezek, ki obsega njegovo pisanje na platnice časopisa Cvetje z vrtov sv. Frančiška od leta 1880 do 1890. Letos poteka 150. let rojstva p. Škrabca.

NOVICE S PRIMORSKE

V UKVAH v Kanalski dolini eno leto deluje društvo Planika, ki si prizadeva za ohranitev slovenstva v tem predelu. Naloga je težka, saj je asimilacija in znižanje števila prebivalstva slovensko prisotnost precej zmanjšala. Tudi slovenske šole ni tam, pozna pa se tudi gospodarska struktura, na katero bi se lahko predstavniki manjšine lahko opirali.

Slovenska vas

Naj na kratko omenim delovanje in prireditve našega društva, ki so bile v zadnjem času v naši vaški skupnosti.

Sobota, 15. oktobra: Misijonski krožek Slovenske vasi je letos pripravil v Slovenski hiši misijonsko prireditev. Sodeloval je mladinski pevski zbor pod vodstvom Francija Pavliča. Lepo zborovsko petje — nove pesmi in nove melodije — je vzbudilo pozornost med navzočimi molilci in poslušalci, ki so bili pri maši in želi veliko tiho priznanje. Po maši je sledil program z misijonsko tematiko.

Torek, 18. oktobra: Skupina vaščanov se je z avtobusom odpeljala v večernih urah v Slovensko hišo, kjer so se udeležili koncerta moškega pevskega zbora „Srečko Kosovel“ iz Ajdovščine, ki se je naslednji dan vrnil v Slovenijo. Mogočno petje je izvabilo navdušeno ploskanje ob vsaki pesmi. Ker je bila dvorana zasedena, se je koncert vršil v cerkvi Marije Pomagaj. Pričakovali smo, da bodo ob koncu koncerta v slovo zapeli kakšno lepo Marijino pesem. A bilo je zaman.

Četrtek, 20. oktobra: Lepo število vaških upokojencev je pod vodstvom Mari Urbanije napravilo izlet v Tigre, kjer so se vkrcali na rečno ladjo. Več ur so se rojaki vozili ob lepem sončnem vremenu po rekah tajnstvene Delte.

Sobota, 22. oktobra: Naši mladi igralci in recitatorji pod imenom „Collegium humoristicum“ so vaščane povabili na novo predstavo, katero so sami zasnovali z naslovom „Smeh ni greh“, po imitaciji znanih „Les Luthiers“. Smeha in duhovitih do-

mislic je bilo mnogo. Svojevrstna predstava je pritegnila mnogo gledalcev, ki so napolnili vaško dvorano. Mladim pogumnim igralcem naše čestitke k uspelemu večeru.

Nedelja, 30. oktobra: Društvo je pripravilo vsakoletni malgaški asado ob veliki udeležbi rojakov. Zbralo se je pri mizah 200 oseb. Cene so bile zmerne, da privabi-jo čimveč ljudi. Med kosilom so se prodajale srečke. Razne gospodinje so prispevale pecivo, drugi spet so darovali koristne dobrote za srečolov. Srečanje rojakov se je zaradi srečolova zavleklo do poznih popoldanskih ur. Uspeh je bil ob zaključku dneva dva tisoč dolarjev za malgaške misijonarje. Vsem darovalcem in sodelavcem lepa hvala za velikodušno sodelovanje.

V mesecu oktobru je društveni športni referent Toni Žitnik organiziral tekmovanje v namiznem tenisu. Prijavilo se je 54 tekmovalcev in tekmovalk v petih različnih kategorijah. Za ta šport je vladalo veliko zanimanje med mladimi in starejšimi, ki so prevzeto sodelovanje speljali srečno do konca.

Sreda, 2. novembra: Obiskal nas je župnik Jožko Kragelj, bivši zapornik „Železnega režima“ v domovini in ki je znan po svoji knjigi „Moje celice“. Naš kaplan Franci Pavlič je gostu razkazal vse, kar so lazaristi naredili v času odhoda v novo domovino. Oglel si je tudi Hladnikov dom in športno igrišče. Postal je pred spominsko ploščo v domu. Zvečer je daroval sveto mašo v cerkvi in imel vzpodbudno pridigo z napotki za lepo krščansko življenje. I. G.

Pristava

FOLKLORNA SKUPINA

Pristavska folklorna skupina je v preteklih mesecih sodelovala na naslednjih prireditvah:

17. septembra je sodelovala pri obletnici Litvanskega doma v Villa Lugano.

7. oktobra je bil prihod AFS „France Marolt“ iz Ljubljane. Zvečer so jih pogostili na Pristavi s sprejemno večerjo in obenem počastili vse bivše in sedanje učitelje plesa.

9. oktobra je sodelovala na Slovenskem dnevu v San Justu s folklornimi plesi iz Slovenije (iz Rezije) in iz Argentine (Pericón).

11. in 12. oktobra je prisostvovala pri seminarju slovenskih plesov v Slovenski hiši, pod vodstvom članov Maroltove skupine.

5. in 6. novembra je skupina plesala v „Teatro Regio“ v sklopu cikla „Argentina

con el mundo“ (Argentina s svetom), ki ga vsak konec tedna predstavi Hugo Jiménez z „Ballet Salta“. Postavili so tudi stojnico, kjer so imeli na razpolago slovenske dobrote in tudi gledalce informirali o naši mladi državi.

10. in 11. decembra pa bo v Parque Centenario v Capitalu zaključek „Semana del tango“ s sodelovanjem raznih narodnostnih skupin. Pri tej bodo zopet sodelovali s štantom (kmečko hišo) in plesi.

Kot lahko opazimo je folklorna skupina zelo aktivna in je tudi na razpolago, kadar se jih prosi za sodelovanje. Želimo si, da bi skupina lahko sprejela nove člane, da bi se vedno v plesu napredovalo. Čestitamo jim za vse njihovo delo in želimo mnogo uspehov in veliko sreče za pripravo novih predstav.

„Glas s Pristave“

Bariloče

Obisk msgr. Metoda Piriha

Konec tedna (13/11) se je mudil v Bariločah slovenski izseljenski škof msgr. Metod Pirih.

V nedeljo je maševal pri običajni slovenski maši skupno s svojim spremljevalcem Francetom Petričem in našim slovenskim župnikom Brankom Janom. Med mašo je podelil tudi zakrament birme.

Opoldne je slovenska skupnost pripravila gostoma argentinski „asado“, ki se ga je udeležilo številno občinstvo. Škof je tako pri pridigi kot na družabnem sestanku lepo govoril ter pozival prisotne, naj vztrajajo v veri in slovenstvu.

Slovenska skupnost v Bariločah je tako dostojno spejela izseljenskega škofa.

Loterija za slovenske smučarje

Slovenska smučarska zveza nas je naprosila, da prodajamo njene darilne kartice (srečke), ki se bodo žrebale maja prihodnjega leta. Izrdno čedno izdelane barvne razglednice predstavljajo slovenske smučarje, enega fanta in dve dekleti, ki so si priborili zlate medalje na zadnji olimpiadi na Norveškem. Srečkam je dodan kovinski bloški smučar kot zaponka, ki se lahko uporablja na klobuku ali na suknjiču. Srečka stane deset pesov, prodaja pa jih v Bariločah Vojko Arko in v Buenos Airesu Ljuba Lipušček. Čakamo še, da se javi kak sodelavec iz Mendoze. Nagrade loterije so potovanje v Slovenijo, zlatnina, smučke in knjige.

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnosti

Rojstvo: V družini Marka Vombergarja in Andrejke roj. Selan sta se 20. novembra rodila dvojčka Andrej in Matjaž. Čestitamo!

Krst: 20. novembra je prejela krst v slovenski cerkvi Marije Pomagaj Mirijam

Cukjati, hčerka Jožeta in prof. Olge roj. Lenarčič. Botra sta bila France Cukjati in Beti Lenarčič, krstil pa je dr. Jure Rode. Čestitamo!

Poroka: V soboto, 19. novembra sta se poročila v cerkvi sv. Petra v Villa Devoto Ljudmila Marija Štancer in dr. Juan Carlos Viñes.

Naše iskrene čestitke!

Igra „Pri belem konjičku“ v Carapachayu

V soboto 29. in v nedeljo 30. oktobra smo preživeli dve uri v veselim razpoloženju. Carapachayska igralska skupina je predstavila igro „Pri belem konjičku“.

Režiser Tine Kovačič je za to priliko izbral varianto veseloigre; obstajajo namreč še priredbe tega dela kot opereta in spevoigra.

„Beli konjiček“ je hotel ob Blejskem jezeru, ki še danes obstaja in kamor prihajajo gostje iz Ljubljane na poletni oddih. Kaj vse se lahko pripeti, ko se tako „imenitni“ ljudje srečajo na Bledu v istem hotelu, so nam igralci iz Carapachaya zelo dobro predstavili.

Na ličnem programu, ki smo ga dobili pri vstopu, smo našli znana imena iz prejšnjih iger. V sproščenosti igranja se pozna, da so na odru že doma.

Včasih bi z jasnejšo izgovarjavo, večjimi pavzami in malo počasnejšim tempom igre, dosegli še boljši efekt in večjo podoživljajanje vlog.

Med igralci, ki so nosili težo igre moramo pohvaliti Meto, Marjeto Aleševu; Žana, Maksa Skarlovnika; Bucka, Fridota Klemena; dr. Kovača, Jureta Komarja; Jerino, Martina Jeretina; Minko, Heleno Skar-

lovnik in Tilko, Ani Klemen.

Ostale osebe, čeprav s krajšim tekstom so bile prav tako važne, saj so povezovalce celotno igro, da je brezhibno tekla: Amalija, Meti Slabe; Koprivar, Janez Žnidar; Tine, Irenej Markež; Pepček, Franci Korošec; Peter, Tone Senovršnik; Jerica, Rozka Klemenčič; Rezika, Monika Jeretinova; Pepca, Ani Markeževa; Matevž, Tine Kovačič; turist, Tone Jeretina.

Lepota narave Blejskega jezera z otočkom je bila ujeta na sliki in v sceni prav umetniškega dela domačega scenografa Pavleta Sušnika. Pri izvedbi igre so še pomagali: s šepetanjem ga. Marija Slatetova in z maskiranjem Ivan Žnidar.

Iz prakse vemo, da dobiti 17 igralcev, koordinirati dneve in urnike za vaje, verjetno ni bila lahka zadeva. Zato čestitamo režiserju in igralcem za njihovo požrtvovalost. Prav posebna zahvala pa družinam igralcev, ki so bile prikrajšane v vseh teh mesecih njihove prisotnosti.

Gledalci smo vam hvaležni za lep večer zdravega smeha in in z nestrpnostjo pričakujemo prihodnjega.

J. K.

